

Predica de la Zürich

Duminică, 24 aprilie 2016, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Cor. 4:16-18**: *„De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi. Căci întristările noastre ușoare, de o clipă, lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice”*

Așa cum a fost amintit, ceea ce se propovăduiește astăzi în acest loc este ascultat pe întregul pământ. Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți aceia care sunt adunați astăzi în orice loc și ascultă vestirea în direct. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii. Ceea ce se vestește astăzi în acest loc este tradus în limba română și în multe alte limbi. Dumnezeu a trimis o foame după auzirea cuvintelor Lui. Nu povești, nu răstălmăciri, ci Cuvântul prețios, Cuvântul profetic care ne-a fost făgăduit pentru acest timp.

M-am gândit că ambele lucruri sunt scrise în Amos. În Amos 3:7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”*. Apoi, același Dumnezeu care în Amos 3:7 a spus: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci”*, Același Dumnezeu a spus în Amos 8:11: *„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*. Noi vedem cum oameni din toate popoarele, limbile, de aproape și de departe se adună să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi ne gândim la Cuvântul Domnului din Mat. 24. Înaintea revenirii lui Isus Hristos, din Mat. 25, El ne spune în Mat. 24 că nu doar va trimite o foame, ci că El va pregăti și masa, bogat, și că acest Cuvânt va fi distribuit.

Scumpi frați și surori, ne gândim că atotputernicul Dumnezeu ne-a inclus în planul Său de mântuire pe care Și-l derulează în acest timp! Spuneți-mi ce a putut face Dumnezeu mai mult decât să-l trimită pe prorocul Său și să-i spună: „Nu face călătoria la Zürich, ci întoarce-te în Jeffersonville și depozitează hrana acolo!”? Același Domn a spus: „Depozitează hrana”, și același proroc al lui Dumnezeu, în 3 decembrie 1962 mi-a spus: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi restul hranei”. Am înțeles noi, am primit noi că Dumnezeu ne-a inclus direct în planul Său din istoria mântuirii al cărui final are loc acum la sfârșitul timpului de har? Scumpi frați și surori, mai mult Dumnezeu n-a putut face, decât să ni Se descopere ca Același prin slujba pe care Domnul a dăruit-o fratelui Branham. Dar cine a ascultat, cine a acceptat și cine a primit? Cine a crezut cu adevărat? Noi Îi putem mulțumi lui Dumnezeu din inimă că noi am primit trecere înaintea Lui.

Scumpi frați și surori, noi am vorbit și despre ce înseamnă harul. În a doua strofă a ultimei cântări pe care am cântat-o era spus: „Doamne, permite-mi ca în slujba Ta să fac doar după Cuvântul Tău”. Am cântat noi din toată inima aceste cuvinte: „Doamne, permite-mi ca în slujba Ta să fac totul numai conform voii Tale”? Cât de des am amintit acest lucru? Noe a făcut totul așa cum i-a poruncit Domnul să facă. Moise a făcut totul conform poruncii date de Domnul, așa cum i-a fost arătat pe munte. Și toți aceia care au avut parte de ceea ce Dumnezeu i-a descoperit lui Moise au făcut totul exact după porunca dată lui Moise și așa cum i-a fost arătat lui. Fie că a fost vorba de masa cu pâinile pentru punerea înainte, fie că a fost vorba despre sfeșnic, pentru tot ceea ce Dumnezeu i-a arătat lui Moise, El avea pregătiți în mijlocul poporului și meșterii iscusiți și fiecare din ei a putut executa întocmai ceea ce i-a fost arătat lui Moise. Acești meșteri erau sub aceeași călăuzire a Duhului Sfânt. Ceasul lui Dumnezeu sosise. Făgăduința pe care Dumnezeu o dăduse lui Avraam era: „După patru sute de ani Eu îi voi elibera din robie pe urmașii tăi”. Timpul acela sosise și s-a întâmplat. Dumnezeu a dat călăuziri, și toți aceia care luau parte la ceea ce trebuia făcut în Casa lui Dumnezeu au fost înzestrați cu calitățile divine și au putut înfăptui lucrările care trebuiau făcute.

Cât de des am spus de-a lungul anilor! Voi toți cunoașteți „menorah (hanukkah)” – sfeșnicul cu șapte brațe. Pentru executarea acestuia un bărbat lua un singur bulgăre de aur pe care îl punea pe masa de lucru, apoi în scurt timp era executat acest sfeșnic care era un întreg, fără nicio bucată adăugită. Acest sfeșnic nu avea nicio parte lipită, ci totul era făcut dintr-o bucată, dintr-un singur bulgăre de aur; întregul sfeșnic era făcut dintr-o singură bucată de aur, de sus până jos.

Scumpi frați și surori, s-o spunem și astăzi spre cinstea Domnului. Tu și eu, noi nu aducem calități de la noi înșine. Cine ești tu? Cine sunt eu? Mai înainte am spus unui frate: deseori, dacă m-aș fi uitat la mine m-aș fi rușinat, dar cu ajutorul Domnului aceasta nu se întâmplă niciodată. Cine își pune încrederea în Domnul niciodată nu va rămâne de rușine. Nu este omul și nu omului, ci Domnului I se cuvine toată cinstea și lauda pentru tot ceea ce face El. Totuși aceasta mi-a pătruns adânc în inimă și este rugăciunea mea: „Doamne, permite-mi să-Ți slujesc Ție”. Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine și pe mine, pe noi toți pentru ca voia Lui desăvârșită să se întâmple în viețile noastre. Ce au cântat cântăreții? „Inimă cu inimă, unite împreună, caută odihna în inima lui Dumnezeu. Lăsați focul dragostei să ardă, fluturând spre Mântuitor”. Versetul aceasta din 1 Cor. 12:13 să ne fie descoperit tuturor: *„Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup”*. Trupul Domnului este alcătuit din mai multe mădulare. Noi trebuie să fim atât de contopiți în dragostea divină cu Domnul și unii cu alții, încât durerea celuiilalt să fie durerea mea; să ne purtăm sarcinile unii altora și astfel să împlinim voia desăvârșită a lui Hristos.

Am putea spune multe lucruri despre ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Eu sunt convins că timpul care a mai rămas este foarte scurt. Dacă ne uităm la știri, mai ales dacă ascultăm știrile din Vatican, și vezi tot ceea ce se pregătește și ce se petrece...Scumpi frați și surori, prin har, Dumnezeu ne-a descoperit și Cuvântul profetic care strălucește ca o lumină într-un loc întunecos. Permiteți ca astăzi să nu ne uităm la necazurile proprii, ci să I le aducem Domnului. Unul dintre frați a spus deja: să-I aducem totul Domnului. Un poet de cântare cântă: „Tu ai dreptul să pui povara ta pe Isus și să te încrezi în El ca

într-un prieten adevărat”. Roagă-L ca El să-ți dea putere și binecuvântare și atunci tu vei vedea cum rugăciunea ta este ascultată. Fie ca astăzi să fie o adunare în care toți primesc de la Dumnezeu ceea ce au nevoie. Domnul a făcut totul pentru noi. Pe crucea Golgotei El a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Fie ca Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți traducătorii care traduc în diferite limbi și să cheme afară pe poporul Său din toate popoarele. Așa cum a spus-o Domnul nostru deseori, în mod deosebit în Mat. 24, accentul este pus pe revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Apoi este vorba despre hrană, că Dumnezeu ne-a pregătit toate bucatele și apoi El ni le va dăruia pentru ca noi să le putem împărți mai departe, și cu o inimă sinceră să putem spune: din plinătatea Lui am primit har după har.

Permiteți-ne ca astăzi să citim câteva versete din Corinteni. Citim din 2 Cor. 1:3-4: „*Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri..!*”. N-a spus Domnul nostru: „Vă este de folos să Mă duc. Mângâietorul pe care vi-L voi trimite, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul”? „*Tatăl Domnului nostru, Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre...*”. Te mângâie și pe tine în necazul tău, în încercarea ta. Spuneți-mi dacă este vreo familie sau vreo persoană care nu trece prin încercări. Peste tot sunt încercări, în familii, peste tot. Peste tot unde auzi și vezi, sunt atacurile Dușmanului care sunt atât de urâte, ca niciodată înainte. Dar aici avem mângâierea lui Dumnezeu prin Cuvânt: „*El ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!*” (v. 4). El ne mângâie pe noi, iar noi ne putem încuraja unul pe celălalt.

Haideți, ca din inimă să ne sprijinim unul pe celălalt și niciodată să nu vorbim cu alții despre problemele celuilalt, ci să le aducem înaintea tronului de har. Inimă cu inimă, legați, să căutăm odihna în inima lui Dumnezeu. Dumnezeu te mângâie pe tine și pe mine, pentru ca noi să-i putem mângâia pe alții în necazurile lor, să

fim un sprijin pentru ridicarea lor și o încurajare pe calea lor cu Dumnezeu.

Doresc să citesc din 2 Cor. 4 începând cu vers. 3: „*Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării*”. Și aceasta este o realitate.

Cine nu poate crede așa cum zice Scriptura și ceea ce spune ea, acela va muri în necredință. Așa cum au cântat cântăreții, credința este biruința. Dar care credință? Credința care este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu, dacă crezi așa cum spune Scriptura. Peste tot în toate bisericile oamenii vorbesc despre credință. În ultima duminică, la sfârșitul adunării a venit la mine o doamnă cu un pliant de la o adunare carismatică și m-a întrebat dacă ea ar putea invita pe cei din adunare la acea adunare carismatică. M-am uitat la ea de sus până jos și i-am spus: „Scumpă doamnă, mai întâi, ar trebui să vă aruncați pantalonii și să vă îmbrăcați cu fustă pentru că sunteți femeie; nu sunteți bărbat”. Apoi am continuat. Oamenii au adunări carismatice și crează o atmosferă de la ei înșiși; pe pancarte este un bărbat cu mâna ridicată. Noi dorim ca brațul lui Dumnezeu să fie ridicat. Nu un bărbat cu mâna ridicată să fie înălțat! Ci brațul Domnului să fie ridicat, brațul Domnului câștigă și menține biruința. După aceea doar Îi putem mulțumi Domnului că în acest timp noi avem parte de ceea ce face El în prezent.

Citim mai departe 2 Cor. 4:4: „*a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia...*”. Minte și gândirea aceuia care nu crede rămâne în întuneric. Aceluia care crede, Cuvântul îi devine o lumină și îi este descoperit. Acela care nu crede va umbla mai departe în beznă. De aceea, de fiecare dată avem dreptul să-I mulțumim lui Dumnezeu că El ne-a dăruit har, așa cum este scris. Mai departe este scris: „*a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu*”. Mesajul mântuirii lui Dumnezeu nu-i poate lumina ființa celui ce nu crede.

O spun ca o observație. Toate celelalte traduceri nu redau exprimarea „Mesajul mântuirii”, ci este tradus „Evanghelie”. Dar

cuvântul „Evanghelie” este în legătură cu mântuirea. Evanghelia trebuie legată cu mântuirea. Noi nu avem doar o Evanghelie, ca mesaj, ci avem un mesaj al mântuirii lui Dumnezeu. Fără mântuirea lui Dumnezeu nu ar fi niciun mesaj. Este mesajul divin al lui Dumnezeu pe care noi l-am auzit. De aceea nouă ne-a și fost descoperit. Nu doar o Evanghelie, în general, ci Evanghelia descoperită ca un mesaj divin cu tot ceea ce aparține. Cu adevărat putem spune că se va împlini și făgăduința: că Dumnezeu va restitui totul și va reășeza totul în starea originală cum a fost la început.

Scumpi frați și surori, dacă ne uităm la starea noastră, dacă ne uităm la noi ne putem pune întrebarea: cum va fi posibil așa ceva? Dar noi nu ne uităm la starea noastră, ci ne uităm la Domnul, ne uităm la Dumnezeu ca și cum L-am vedea. Astăzi cineva care a vrut să-mi dea curaj, mi-a spus: „Avraam a fost în vârstă de 100 de ani. El nu s-a uitat la starea lui, nu s-a uitat la vârsta lui, ci s-a uitat la Acela care i-a dat făgăduința”. Fratele a vrut să-mi spună: „Să nu te uiți la cei 82 de ani ai tăi, ci uită-te la Domnul, uită-te la Dumnezeu care a dat făgăduința”. Scumpi frați și surori, eu contez pe revenirea Domnului în timpul meu, aștept ca în Biserică totul să fie reășezat, când ploaia timpurie și târzie vor cădea împreună și se va semăna și recolta în același timp. Numele Domnului va fi lăudat și Cuvântul Dumnezeului nostru va fi confirmat. Eu nu vreau să intru în veșnicie fără confirmare. Așa a spus și Pavel: *„nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”* (1 Cor. 15:51). El a adormit, dar schimbarea trupurilor va avea loc la revenirea Domnului. Cu adevărat este dorința noastră să trăim întreaga împlinire a profeției biblice cu toate făgăduințele pe care le-a dat Domnul.

Să ne gândim și la aceasta. Au trecut mai bine de 50 de ani. Cândva voi publica scrisoarea lui Lee Vayle în care este o declarație pe care el a făcut-o la începutul anilor 1970: „Eu cred, împreună cu fratele Branham, că în anul 1977 va începe Împărăția de o mie de ani”. Dacă mă gândesc că fratele Branham a amintit anul 1977 de 18 ori. De fiecare dată el a amintit, a accentuat și a spus: „Tot ceea ce Dumnezeu mi-a arătat în șapte viziuni în anul 1933 se va întâmpla până în anul 1977”. Atunci să știți că el, ca om, a spus și a așteptat aceste lucruri care i-au fost arătate de Dumnezeu. Dar timpul nu este în mâna unui

om. Numai Dumnezeu este stăpân și suveran asupra timpului. Dar este bine ca noi să rămânem treji și veghetori și să nu spunem: „Domnul întârzie”! Ci să ne lăsăm cu adevărat pregătiți pentru ceasul și clipa aceea. Așa cum este scris în Mat. 24:36: „*Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni*”, de aceea fiți pregătiți să stați înaintea Lui ca să-I vedeți slava.

Acum mă pot bucura dacă mă gândesc că Domnul ne va lua Acasă. Vă spun, chiar dacă nu este bine să repeți de fiecare dată unele trăiri, dar nu vă puteți da seama ce însemnătate are pentru mine vedenia în care am văzut lanul acela mare de grâu și combina nouă nouă. Apoi glasul atotputernicului Dumnezeu: „robul Meu, combina este pentru tine ca să aduni recolta”. Dacă mă gândesc la trăirea pe care am avut-o când am văzut răpirea. Domnul Își va desăvârși lucrarea de răscumpărare așa cum Și-a desăvârșit lucrarea de creație. Eu pot spune aceasta spre cinstea lui Dumnezeu: n-am semănat nimic altceva decât sămânța curată a Cuvântului. N-am semănat nicio singură răstălmăcire. Am propovăduit numai Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul nostru este Cuvântul. Ca și Cuvânt, El a fost Bobul de grâu original, Sămânța originală, după cum este scris: „*dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod*” (Ioan 12:24). Așa cum a predicat Ioan Botezătorul atunci: „*Acela Își are lopata în mână; Își va curăța aria cu desăvârșire și Își va strânge grâul în grânar*” (Mat. 3, Lc. 3). Eu vă asigur și v-o spun în Numele Domnului: în lanul de grâu pe care l-am văzut n-a fost nicio singură neghină, nicio buruiană. În vedenia aceasta, în Duhul, atenția mea era focalizată numai spre grâu. Spicele de grâu erau plecate, și erau coapte deplin de soare. Acolo era doar grâu. După aceea recolta a fost adunată în grânar.

Toți să-și semene răstălmăcirile lor unde vor. Dar în adevărata Biserică a Dumnezeului celui viu nu-și are locul nicio răstălmăcire, ci numai Cuvântul veșnic, sfânt și viu. Așa cum Însuși Domnul a fost și este Cuvântul tot așa Cuvântul a fost pus în noi ca sămânță, iar ceea ce a fost semănat a și răsărit. Lui Îi aducem cinste pentru aceasta.

Citim 2 Cor. 4:5-6: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus...*”. Așa cum am cântat din a doua strofă: „Permite-mi ca în slujba Ta să fac numai după voia Ta”. Aceasta este dorința mea interioară: „În slujba Ta să fac doar după voia Ta”. Aici avem scris că noi suntem destinați să-I slujim Domnului, să purtăm Cuvântul. În vers. 6 este scris: „*Căci Dumnezeu, care a poruncit «Să lumineze lumina din întuneric, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos»*”.

El este Acela care dăruiește descoperirea, El este Acela care, prin Duhul Său, ne călăuzește mai departe în tot adevărul.

Haideți să citim mai departe. Mai întâi citim 2 Cor. 4:13-14: „*Însă fiindcă avem același duh de credință...*”. *Același duh de credință*. Nu doar credința, ci același duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris. Fiindcă avem același duh de credință, care nu doar vine și apoi pleacă, ci care locuiește în noi, ci „...*potrivit cu ceea ce este scris: «Am crezut, de aceea am vorbit!»*», și noi credem, și de aceea vorbim...”. Scumpi frați și surori, așa este: noi credem Cuvântul, propovăduim Cuvântul, trăim Cuvântul și vom avea parte de împlinirea Cuvântului. Acum vers. 14: „*Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi*”. Toți aceia care au adormit în Hristos și toți aceia care trăiesc în Hristos vor avea parte de răpire atunci când Domnul va veni să ne ia Acasă.

Citim 2 Cor. 5:14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge*” („Dragostea lui Hristos ne constrânge” – lb. germ. trad. Elberfelder și lb. engleză King James)”. Nu o intenție proprie, nu voința proprie. Ci dragostea lui Hristos, dragostea față de Cuvânt, dragostea Cuvântului lui Dumnezeu care a fost sădit în inimile noastre, prin Duhul Sfânt. „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge*” („Dragostea lui Hristos ne constrânge” – lb. germ. trad. Elberfelder și lb. engleză King James); *fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei*”.

Nimeni să nu mai trăiască doar pentru sine. Câteodată mă mai gândesc la ce s-a întâmplat în viața mea. Mai întâi Domnul și apoi încă o dată Domnul. Dacă mă gândesc, în timpul tuturor călătoriilor pe care le-am făcut pentru vestirea Cuvântului am scris sau am recitat manuscrisele scrisorilor circulare, a cărților sau a broșurilor. Cu adevărat tot timpul pe care l-am avut l-am folosit pentru Împărăția lui Dumnezeu, pentru Domnul, pentru ca poporului lui Dumnezeu de pe întregul pământ să-i aduc mesajul prețios al mântuirii împreună cu tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Dacă trăim, pentru Domnul trăim; și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului.

Astăzi Cuvântul din 2 Cor. 6 să fie un cuvânt de zidire prin care voi să fiți întăriți. Astăzi să plecați din acest loc cu un curaj nou, cu putere nouă, ca să știți că Domnul este cu noi în toate necazurile, în toate încercările; și cu aceia care nu se mai pot îngriji. Astăzi nu-l văd pe fratele Zinc; pe unii nu-i văd în mijlocul nostru. Să-I mulțumim Domnului pentru timpul îndelungat pe care ni l-a pus la dispoziție. Toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, toți tinerii să știe că Domnul Dumnezeu ni S-a descoperit. El Și-a luat timp pentru noi ca să ne vorbească despre planul Său veșnic de mântuire.

În 2 Cor. 6:1 este scris: *„Ca unii care lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa ca să nu fiți primit în zadar harul lui Dumnezeu”*.

Scumpi frați și surori, și aceasta este important. Un lucru este să vorbești despre har și alta este să fi trăit harul în mod personal. Cine citește în Luca 1 acela va găsi scris de două ori cuvântul „har”. Atunci când îngerul Gavril a venit la Maria și i-a adus făgăduința despre nașterea Răscumpărătorului: *„tu, căreia ți s-a făcut mare har”*; apoi: *îngerul i-a zis: «...ai căpătat har înaintea lui Dumnezeu»*. Voi cunoașteți locul din Luca, dar poate ar fi bine să-l citim ca să conștientizăm ce însemnătate are să primești har înaintea lui Dumnezeu. Atunci când primim har făgăduința se împlinește în viața noastră, atunci Dumnezeu începe să lucreze în viața noastră. Lc. 1:28: *„Îngerul a intrat la ea și a zis: «Bucură-te, tu, căreia ți s-a făcut mare*

har; Domnul este cu tine!»”. Vers. 30: „Îngerul i-a zis: «Nu te teme, Marie; căci ai căpătat har (îndurare) înaintea lui Dumnezeu»”. Da. Apoi, în acea clipă când ea a primit har înaintea lui Dumnezeu i-a fost dată făgăduința, Duhul Sfânt a umbrit-o, Cuvântul a devenit trup și Fiul lui Dumnezeu a fost născut. Când primim cu adevărat har, îndurare înaintea lui Dumnezeu, auzim făgăduința, credem făgăduința și Duhul Sfânt vine peste noi și zămislește în noi viața divină nouă.

Să ne întoarcem la 2 Cor. 6:2: „*Căci El zice: «La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii»*”. Nu teorie. Ci o introducere în planul de mântuire divin.

Acum mai citim din Efeseni 3. Scumpi frați și surori, este puternic. De fapt, nici nu mai trebuie să predici. Doar trebuie să continui să citești ceea ce a vestit Dumnezeu prin Pavel și prin apostoli, și aceasta noi o putem vesti și astăzi. Citim din Ef. 3 începând de la v. 2: „*Dacă cel puțin ai auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi*”. Ce este acest cuvânt: „*ai auzit de isprăvnicia harului lui Dumnezeu care mi-a fost dată față de voi*”? Este har și numai har. Această isprăvnicie a lui Dumnezeu a început cu har și se va încheia cu har. Nu demult am spus-o în acest loc. Ultimele cuvinte din Ap. 22:21 sunt: „*Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți!*”. Cu adevărat a început cu harul și va încheia cu har, la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Cu adevărat suntem mulțumitori. Ef. 3:4: „*Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos*”. Citind acest verset ai putea fi de părere că Pavel a vrut să se prezinte pe el însuși. Dar nu, nu este așa! Ci el, prin aceasta a vrut să spună: „Ceea ce se întâmplă aici nu este slujba mea, ci este efectuarea slujbei Domnului pentru Biserică”. Pentru că Dumnezeu a așezat în Biserică diferite slujbe pentru zidirea ei și prin aceste slujbe întreaga Biserică este zidită, slujită și îngrijită. Așadar noi putem sluji dând mai departe ceea ce vine de la Dumnezeu. Dumnezeu ne-a încredințat isprăvnicia aceasta. Voi știți ce înseamnă un ispravnic, epitrop, tutore. Dacă este o moștenire, acolo este și un ispravnic care priveghează acea moștenire, conform legii. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună

moștenitori cu Isus Hristos. Și tot ceea ce ne-a fost împărtășit și încredințat în această moștenire divină din Testamentul divin avem dreptul și putem s-o dăm mai departe. Avem dreptul să spunem poporului: voi sunteți moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. Aceasta nu este o teorie, ci este o realitate divină. Pentru că Domnul Dumnezeu nostru a spus: „Acesta este Sângele Noului legământ, al noului Testament”, noi avem dreptul să fim moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos. În prezent scriu despre aceasta și nu pot încheia, merg de la un verset la altul, îmi devine din ce în ce mai mare ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin har și introducerea în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Și așa cum a spus fratele Miskys la început: niciodată mai înainte masa Domnului n-a fost atât de bogată ca în timpul nostru.

Scumpi frați și surori, înainte de masă a trebuit să mă gândesc la acest lucru: în călătoriile sale, Pavel a avut poate un pergament sau două cu el și astfel a îngrijit bisericile. Dar astăzi noi avem la dispoziție întregul Vechi și Nou Testament, avem tot ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, avem tot ceea ce a hotărât El pentru noi: toate scrisorile lui Petru, ale lui Pavel, ale lui Ioan, până la Apocalipsa pe care Ioan a primit-o și a scris-o pe insula Patmos.

Acum trebuie să zâmbesc puțin. Marți m-a sunat cineva și dați-vă seama de unde. M-auziți bine? Auziți bine cu toții? Atunci v-o spun: „Eu te sun din Laodiceea. Te rugăm să vii la noi și să-l aduci pe fratele Etienne Genton cu tine”. M-a sunat cineva din Laodiceea. Dați-vă odată seama, marțea trecută m-a sunat un frate din Laodiceea și mi-a spus: „Te rugăm să vii la noi și să-l aduci pe fratele Etienne Genton împreună cu tine”. Voi știți că eu am fost pe insula Patmos, am fost în Efes și am trecut pe lângă Laodiceea. Dar dacă Dumnezeu vrea, vom merge și acolo ca să propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu. Este puternic! Acum un an v-am dat mărturia despre adunările din Turcia; a fost minunat cum a călăuzit și condus Dumnezeu totul. Acum suntem invitați și în Qatar. Peste tot sunt uși deschise și ne-au fost făcute invitații. Cine s-ar fi putut gândi acum trei ani la ceea ce avea să se întâmple anul trecut și anul acesta? Domnul este credincios. Cuvântul

trebuie să fie propovăduit și va fi propovăduit tuturor neamurilor și apoi va veni sfârșitul. Prin har, noi putem trăi totul.

Mai citesc din Ef. 3:20-21: „*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin*”. Domnul va face mai mult decât orice am putea cere sau gândi noi. Vor fi și vor mai veni multe surprize. Domnul Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea cu putere și nu-Și va lăsa nicio făgăduință neîmplinită. Totul se va întâmpla exact așa cum a făgăduit El în Cuvântul Său.

Să cuprindem cu inimi mulțumitoare ceea ce am cercetat astăzi. Dumnezeu are un plan de mântuire pe care El Și-l aduce acum la încheiere. În timpul nostru El a trimis ultimul mesaj pentru ca Biserica să fie scoasă din toate încurcăturile, din toate răstălmăcirile, din tot ceea ce nu este în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul Său. „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, AȘA VORBEȘTE DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”. Făgăduința se împlinește, chemarea răsună pe întregul pământ și cine are urechi acela aude ceea ce spune Bisericii Duhul.

Noi avem dreptul să mărturisim din toată inima că am primit har înaintea lui Dumnezeu. S-o accentuăm în liniște încă o dată. Noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Har! Să trăiești vizita lui Dumnezeu prin har. Dacă ne gândim: așa cum a venit îngerul la Maria, așa cum a venit îngerul la David, cum a venit îngerul la Ioan pe insula Patmos, tot așa a venit îngerul la fratele Branham, i-a dat îndrumări și i-a spus chiar amănunte care se vor întâmpla în slujba lui: că îi vor fi date două semne ca lui Moise și prin aceasta oamenii vor ajunge să-l creadă. I-a mai spus: „Dacă nu vor crede primul semn atunci vor crede cel de-al doilea semn”. Vă puteți da voi seama cât S-a îngrijit Dumnezeu de noi? Așa a fost și cu Moise. Domnul i-a poruncit să-și bage mâna în sân; el și-a băgat mâna în sân, apoi a scos-o și iată că mâna i se acoperise de lepră. El și-a băgat din nou mâna în sân; apoi a scos-o din sân și iată că mâna se făcuse iarăși cum era carnea lui. Tot

așa Îngerul Domnului a venit la fratele Branham și i-a spus: „Primul semn va fi pe mâna ta”. Fratele Branham stătea în rândul de rugăciune și trebuia să ia mâna pacientului și să i-o întoarcă cu dosul palmei în sus. Lui i s-au dat instrucțiuni directe, cum să ia mâna pacientului, cum s-o întoarcă. Apoi pacientul își putea vedea, tumoarea, cancerul pe dosul palmei. Fratelui Branham i-a fost spus: „Spune pacientului să nu-și închidă ochii, ci să aștepte până când rugăciunea se încheie și apoi în momentul vindecării să vadă cum dispare cancerul, tumoarea de pe mâna ta”. Așa s-a și întâmplat în toți anii, în mod deosebit în anii 1947, 1948, 1949. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu.

Permiteți-mi s-o dau ca mărturie aici. Fratele Gordon Lindsay a scris cartea „William Branham, un bărbat trimis de Dumnezeu”. Cunoașteți cartea? Eu am citit-o în anul 1953. I-am cunoscut foarte bine pe fratele și sora Lindsay și i-am întrebat cu privire la aceasta. Mai ales sora Lindsay era bine poziționată, aproape de locul unde fratele Branham se ruga pentru bolnavi. Ea a spus: „chiar cu ochii mei am putut vedea ceea ce a fost arătat pe mâna lui, și dispărea în momentul vindecării”. Scumpi frați și surori, vă spun: Dumnezeu a dat robului Său călăuziri directe pentru slujba lui.

Al doilea semn care i-a fost dat fratelui Branham a fost că lui îi vor fi descoperite gândurile oamenilor și lucrurile care s-au întâmplat în viața lor, așa cum a fost în slujba Domnului nostru. Acest lucru vi l-am spus deja de două, trei ori. Lucrul copleșitor a fost că fratele Branham le-a putut spune oamenilor din rândul de rugăciune cum îi cheamă, de unde vin și ce probleme au ei. Noi stăteam, ascultam și priveam cum se întâmplau toate acestea. În acel an 1955 eu nu știam cum să încadrez aceste lucruri, dar știam că acesta este un bărbat trimis de Dumnezeu pentru că nimeni nu poate face lucrurile care se întâmplau numai dacă Dumnezeu este cu el. Să v-o mai amintesc? Lucrul puternic a fost când fratele Branham i-a spus bărbatului din rândul de rugăciune: „Văd Oceanul. Văd New Yorkul, văd zgârie norii și multe mașini pe șoselele largi din New York”. Da. Noi toți ascultam, priveam și nu știam ce va veni. Dintr-o dată el a spus bărbatului care stătea înaintea lui: „Tu vii din New York. Ești un predicator dintr-o biserică numită „Biserica lui Dumnezeu”. Tu ai fost trimis de această

biserică în Germania, ca misionar”. Vă puteţi da seama. Noi toţi ascultam, ne uitam şi ne gândeam: „Ce este aceasta? Ce să fie”. Şi iată s-a întâmplat lucrul puternic: dintr-o dată fratele Branham a spus «tu eşti tatăl traducătorului meu». Vă puteţi da seama? Noi stăteam acolo, ne uitam, ascultam şi trăiam. Aşa cum a fost şi cu Domnul nostru; daţi-vă odată seama, fratele Branham vede în viziune Oceanul, vede New Yorkul, îl vede pe acest bărbat pe nume Lauster care fusese trimis ca misionar în Germania de către această biserică numită „Biserica lui Dumnezeu”, el a văzut toate detaliile. Scumpi fraţi şi surori, aceeaşi slujbă pe care a avut-o Domnul şi Răscumpărătorul nostru aici pe pământ s-a repetat în timpul nostru pentru ca atenţia noastră să fie îndreptată spre ceea ce ne-a făgăduit şi are să ne spună Dumnezeu în acest timp. Eu am avut acest mare privilegiu să trăiesc aceste adunări, să-l cunosc pe acest bărbat al lui Dumnezeu în mod personal, să călătoresc cu el în aceeaşi maşină. Am fost cu el la aceeaşi masă şi am mâncat împreună cu el. Iar ceea ce este minunat este cum a călăuzit şi a condus Dumnezeu totul.

Acum la încheiere suntem doar cu inimi mulţumitoare. Timpul meu este înaintat, toate au slăbit: alergatul, vederea, auzul. Dar Domnul a dăruit har şi acum aproape întreaga lume poate asculta vestirea şi ne poate vedea. Aceasta este însărcinarea noastră principală din clipa actuală: ca să înzestrăm pe toţi fraţii din toate popoarele şi din toate limbile pentru ca prin internet ei să poată urmări vestirea directă, să ne poată vedea şi să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu acum, în desăvârşire, cu Biserica Lui. Cu o inimă sinceră vă mulţumesc pentru partea voastră în lucrarea lui Dumnezeu care este făcută pe întregul pământ. Pot s-o spun cu voce tare: sunt exact 110 staţii de televiziune pe întregul pământ pe care acum noi le îngrijim, îi sprijinim financiar şi purtăm de grijă ca acest Cuvânt care a fost descoperit, Cuvântul ceasului să fie purtat mai departe la toate popoarele şi toate limbile. Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem mulţumire. Se împlineşte scriptura aceasta: „*Evanghelia aceasta a Împărăţiei este propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârşitul*”.

Fie ca astăzi să fim binecuvântați și să plecăm binecuvântați din acest loc. Să ne încredem în Domnul, să fim din nou întăriți în credința noastră, în credința care a biruit lumea. Îi aducem mulțumire Dumnezeului nostru pentru Cuvântul Său prețios și sfânt. Suntem mulțumitori că o putem trăi și vedea. Fie ca toți să fie binecuvântați, și în Cotonou, Benin, Africa, toți care astăzi aud vestirea, ne vād, acolo unde am fost nu demult, unde au avut loc aceste adunări puternice. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi toți în Cotonou, în Abidjan și pretutindeni!

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. În timp ce ne plecăm capetele în rugăciune și prin credință privim la tronul harului haideți ca astăzi să acceptăm prin credință că am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. Permiteți-mi s-o exprim clar și deslușit: toți aceia care au primit har înaintea lui Dumnezeu ascultă și cred făgăduințele pe care Dumnezeu le-a hotărât pentru acest timp și pe care El ni le-a dăruit prin har. Toți aceștia cred făgăduința că Dumnezeu a vrut să trimită un proroc ca Ilie, cred fiecare Cuvânt și fiecare Cuvânt le este descoperit. Acela care nu poate crede ceea ce zice Scriptura și cum spune ea acela va muri în necredința lui. Însuși Domnul nostru a spus-o: *„dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre”* (Ioan 8:24). Dacă noi nu credem ceea ce El ne-a făgăduit ce este atunci? Atunci noi Îl facem pe Dumnezeu mincinos. Dar rămâne așa: Dumnezeu este adevărat, chiar dacă fiecare om este un mincinos. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor. Necredincioșii nu pot crede; dumnezeul acestei lumi le-a întunecat mintea, așa cum am citit. Dar la noi, credincioșii, nu este vorba de mintea din capul nostru, ci este vorba despre descoperirea din inimă. Noi nu ne facem gânduri despre ceea ce a spus Dumnezeu, ci credem așa cum a zis-o Dumnezeu și ne este descoperit. Acela care gândește cu mintea lui va găsi argumente și va avea de comentat aici și dincolo. Acela care crede nu va comenta nimic, ci lui îi va fi descoperit; prin aceasta este descoperit că noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Cei care înțeleg ce se spune, spuneți un „Amin”!

Scumpi frați și surori, despre aceasta este vorba astăzi: cine a primit har înaintea lui Dumnezeu. Așa a început Noul Testament: „ai

*căpătat har (îndurare) înaintea lui Dumnezeu” (Lc. 1). Cuvântul S-a făcut trup și a locuit în mijlocul nostru. Fiul lui Dumnezeu născut a isprăvit lucrarea de răscumpărare, iar noi, răscumpărații, avem dreptul s-o trăim acum, prin har. Desăvârșirea Bisericii va avea loc așa cum a fost începutul. La începutul Bisericii nou testamentare Petru a putut spune: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...!»*” (Fapte 2:16-17). Când sosea timpul împlinirii, pretutindenii bărbații lui Dumnezeu au arătat spre împlinirea a ceea ce a fost făgăduit în Vechiul Testament. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru care a cercetat pe poporul Său, prin har, și ne-a introdus în planul Său de mântuire ca să avem parte de ceea ce are loc acum. În timp ce ne ținem capetele plecate poate vin doi, trei frați și-I mulțumesc Domnului.*

În timp ce rămânem în duh de rugăciune și cântăm cântarea „Numai să crezi”, cine are un necaz deosebit vă rog ridicați scurt mâna. Credeți, credeți! Domnul este prezent acum. El așa ne-a făgăduit că orice Îi cerem în Numele Lui, El ne-o va dăruia. Prin Goglota, ne-a fost dăruită întreaga răscumpărare, am fost eliberați de toate legăturile, am fost tămăduiți, vindecați. Dar nu vindecați de bătrânețe; bătrânețea nu este o boală. Dumnezeu ne-a făgăduit că ne va purta până la bătrânețele noastre, până la 70, 80 de ani (Ps. 90:10). Bătrânețea este parte din viața noastră de pe pământ. Prin har, Dumnezeu ne-a dăruit deja vindecarea. Dacă suntem tineri sau în vârstă, în rănile Lui suntem vindecați. Prin credință, noi avem dreptul s-o acceptăm și s-o primim.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos din Nazaret ne apropiem de tronul harului. Sângele Mielului mai este pe tronul de har, încă mai avem dreptul să venim, să trăim mântuirea deplină, să fim eliberați de toate legăturile, de tot ceea ce Satan ne-a chinuit. Tu ne-ai dăruit răscumpărare deplină, o iertare deplină, vindecare deplină. Doamne, încă mai este ziua mântuirii, încă mai este timpul harului. Acum Te rugăm pentru toți aceia care au un necaz, fie ca ei să-și pună toată încrederea în Tine, credinciosule

Dumnezeu, ca ei să creadă că au primit har înaintea Ta, că au primit trecere înaintea Ta.

Iubite Domn, este pe inima mea să le spun încă o dată tuturor: cine poate crede acum ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, are dovada că a primit har înaintea lui Dumnezeu. Pentru că așa este scris în Ex. 33:13: „*Acum, dacă am căpătat har (trecere) înaintea Ta, arată-mi căile Tale* („permite-mi să recunosc căile Tale” – lb. germ.)”. Moise a căpătat har înaintea lui Dumnezeu și Domnul i S-a descoperit; El i-a împărtășit și încredințat ceea ce a fost hotărât pentru poporul Israel. Noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Noi am acceptat și am primit ceea ce ne-a fost dăruit în Răscumpărătorul nostru Isus Hristos. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim pentru aceasta. Fie ca binecuvântarea Ta să vină în mod deosebit peste toți, să ne însoțească pentru ca să putem pleca din acest loc cu credința întărită și cu convingerea că Tu Îți confirmi Cuvântul Tău. Noi ne-am pus încrederea noastră în Tine și nu vom rămâne de rușine. Lăudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău, a Duhului Tău și Îți mulțumim că avem dreptul să trăim totul prin har. Binecuvântează în toate popoarele și în toate limbile. Binecuvântează-i pe toți traducătorii, binecuvântează din bogăția harului Tău. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Acum tot poporul să spună „Amin”! Amin.

Noi știm că El va veni în curând. Vă rog să mă amintiți mai departe în rugăciunile voastre. Noi vom vedea cum Domnul ne va călăuzi mai departe. El Își va desăvârși lucrarea Lui și o va încheia într-un mod minunat. După multă vreme, după ultima adunare din Cotonou, Benin, a trebuit să-mi schimb hainele. Apa curgea în râuri din mânecile costumului meu. Cu adevărat, cu ultima putere, cu tot ceea ce era în mine am propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu. Îi mulțumesc Domnului pentru aceasta. Uscătorul de păr din hotel este gândit pentru uscarea părului lung al femeilor. După ce mi-am stors costumul a trebuit să iau uscătorul de păr ca să-l usuc pentru ca să mă pot duce imediat la aeroport. Am fost ud learcă. În toate împrejurările, indiferent cum vine, suntem mulțumitori că Dumnezeu

a binecuvântat așa cum El a făcut-o. În acea adunare au fost prezenți între 2.000-3.000 de oameni care au crezut și I-au mulțumit Domnului. Haideți să-I mulțumim încă o dată.

Iubite Domn, Tu, veșnicule, Dumnezeu credincios, Îți mulțumim din toată inima. În ziua mântuirii Tu ne-ai ajutat, ne-ai dăruit har, pentru ca mesajul mântuirii să nu fie doar un mesaj, ci să fie un mesaj al mântuirii depline a lui Dumnezeu, ca să fie propovăduit pe întregul pământ. Binecuvântează întregul continent african, binecuvântează pe toate continentele, în toate popoarele și limbile și desăvârșește-Ți lucrarea Ta. Vino în curând Doamne Isuse! Împreună, ca Biserică Mireasă care Îți aparținem Ție, Te chemăm: Vino Doamne Isuse! Împreună strigăm: Maranata! Aleluia! Lădat și cinstit să fie Domnul, atotputernicul Dumnezeu! Mergeți din acest loc ca niște binecuvântați ai lui Dumnezeu, ca niște oameni care au primit har înaintea lui Dumnezeu și au trăit ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit. Ție, adevăratului, credinciosului, Singurului Dumnezeu, Îți aducem laudă, acum și în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.